

Forfatter: Hegel, Frederik Vilhelm

Titel: BREV TIL: Bjørnson, Bjørnstjerne FRA: Hegel, Frederik Vilhelm (1880-02-18)

Citation: Hegel, Frederik Vilhelm: "BREV TIL: Bjørnson, Bjørnstjerne FRA: Hegel, Frederik Vilhelm (1880-02-18)", i *Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)*, FR. Bagges Kgl. Hof-Bogtrykkeri, s. 109. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001652518-000-shoot-L0016525180000075.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

d 18 Febr. 1880.

Kjære Bjørnson.

Tilgiv at jeg først nu besvarer Dit sidste kjære Brev! Du skriver, at »da Du saa mit Regnskab averterede Du strax Din Gaard«. Jeg tør vel haabe, at Gaarden var bleven averteret ogsaa uden at Du havde faaet min Regning; thi dennes Størrelse kjendte Du jo iforvejen, ligesom Du maa vide, at s. 110den kan er sendt Dig for Ordens Skyld og paa ingen Maade for at bringe Sagen i Erindring. Hvor vilde jeg dog ønske, at Du maatte faa Din Gaard godt solgt, og at Du da med Dine Kjære vilde tage nogle Aars Ophold paa et passende Sted i Udlandet, saaledes som jeg drømte sidste Sommer, da jeg skrev hvad Du kaldte den lange Præken. Se Ibsen, han lever rolig og tilfreds og tilsyneladende lykkelig; det samme gjør Jonas Lie, medens Du der i Dit eget Land lever i Kamp og Uro. Jeg saa af Dit Brev til Morgenbladet, at Du ikke har det godt; riv Dig ud af disse trykkende Forhold, hvis Du paa nogen Maade kan. Jeg havde ventet, at Du havde bragt denne Sag paa Tale, da vi sidst vare sammen; men Du var taus, og jeg kunde dog ikke godt begynde en Samtale derom.

Hvad Du skriver om Leonardas Opførelse her paa Folketheatret, rammer ikke mig. Jeg kjender meget lidet til Folketheatrets Kræfter, men har bestandig havt Tvivl om at Leonarda kunde spilles der, og det udtalte jeg for Dig og flere Andre, ogsaa for Greensteen, som først faldt paa, at det skulde tilbydes Watt, og denne opgav det jo ogsaa ifjor. Men da han nu for en Tid siden kom og gjorde Forespørgsel, kunde jeg ikke andet end telegrafere til Dig derom, og Du svarede, at Du vilde overlade Borchsenius eller andre af Dine Venner, som kjendte Folketheatrets Kræfter, at tage Bestemmelse derom. Borchsenius mente ubetinget, at det skulde og burde spilles, og paatog sig Ansvar. Nu er det sandt, at Leonardas Rolle blev uventet godt udført og at de fleste spillende vare respektable, men Aagots Rolle, som jo maa have stor Indflydelse paa den Lykke Stykket skal gjøre, blev efter min Mening slet udført. Og dog var det ikke det, men Forholdene, den litteraire Strid, som bevirkede det Spektakel med Piben og Hyssen. Den der især udmærkede sig som Piber og som vist flere Gange blev noteret af Politiet, var den unge Frederik Grundtvig, der ogsaa ved tidligere Leiligheder har gjort sig bemærket ved sine Drengestreger. —

Her have vi det, Gud ske Lov, Alle godt. — Schandorph og Borchsenius komme jevnlig til os. Du faar jo Morgenbladet og har da vel læst ogsaa Dr. Pingels sidste to Artikler mod Ploug?

Modtag tusinde kjærlige Hilsener fra os alle! I Tankerne omfavner jeg baade Dig og Din kjære Hustru.

Din inderligt hengivne
Fr. Hegel.